

1900-06-20

AFSENDER

Laura Jacobsen

MODTAGER

Helge Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Birkerød

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Laura er rystet over en udtalelse fra Vagn om, at Helge ikke vil være student. Hun mener i øvrigt, at Vagn er doven.

TRANSSKRIFTION

Gl. Carlsberg 20 Juni
1900

Kjære Helge!

Du hørte maaske jeg sagde til Eder i Søndagsaften da I gik bort, I skal have en Cigar skjønt det er imod mit Princip at byde Eder Cigarer før i ere Studenter. Derpaa svarte Vagn meget rask, saa faaer Du ikke Fornøielsen af, at give os Cigarer, thi Helge vil heller ikke være Student. Jeg svarte ikke et Ord, thi jeg blev som Lynslagen ved at høre det paa Dine og Dine Forældres Vegne. Det er dog vel ikke Din Meneng at lukke Dig ude fra det gode Selskab, og ude fra jevnaldrende dygtige Kammerater som har en ubeskrivelig god Indflydelse paa hværandre.

Nu gaaer Vagn og klager over at ingen har Tid af hans Kammerater at spille eller tale med ham, det kommer jo af at de ikke har Tid og Lyst til at drive som han gjør.

Naar I ikke kjære Børn vil lægge Eder efter at lære, hvad der hører til for at blive et fornuftigt velunderrettet Menneske, hvis Kundskab er grundet paa Sandhed og Tro, vil I snart mærke at Folk trække sig tilbage fra Eder den slax Mennesker som I kan have Nytte af at tale med som kan belære og befrugte Eders Tanker, thi Smaaesjæle som kun beskjeftiger sig med Skandalehistorier og Kritik dem skal I undgaa.

Men den Lyst til at lære, og vide, den kommer ikke uden at I bede Gud hjælpe Eder dermed.

Arbeid og bed, saa skal du faa,

Hvad til din Tarv Du kan attraa!

Saa siger Gud os i sit Ord,

Den Lov 'er for den ganske' Jord;

Men I maae bede Gud hæve Eders Sjæle op til sig, saa Eders Bøn kan blive Gud en Glæde, thi ellers kan den ikke blive opfyldt, og naar vore Bønner ikke blive opfyldte, maae vi troe, det er fordi der ikke har været Tro, og Varme, og Kjærlighed tilstæde hos os i Bönnen, og den maae daglig gjentages, thi ellers blive vi kun nogle usle, kolde, beregnende, Mennesker. Som jeg skrev den sidste Linnie kom et velsignet rart Brev til mig fra Din Fader, fuld af Tak for hvad jeg i hans Barndom og Manddom

har været for ham, han takker mig, for alle de ubetimelige Ønsker som jeg nægtede ham og alle mine gode Raad som jeg ihærdig fik ham til at følge, og han takker mig for min Kjærlighed til hans Børn der altid ytrer sig paa en gavnlig Maade i gode Raad og Tanker for Eder. Det er velsignet for en Moder at faa saadanne Breve, og Gud give I vilde ogsaa følge mine Raad og begynde mere at anstrænge Eder for at komme til at indse hvilke Sorger I vil gjøre os alle som elske Eder hvis I ikke snart lægge de gode Vidnesbyrd for Dagen at I ikke ere dovne Dreng. Din Fader beklager sig smertefuld til mig, han er saa bange for Eders Fremtid. Nu min kjære Helge, forstaae nu, hvad jeg skriver her i dette Brev ikke kommer af et vredt Sind, men af et bedrøved, thi jeg elsker jo I Børn som jeg elsker Eders Fader, da han reiste tog han mig i sine Arme og sagde tyst. Jeg beder Gud daglig at han vil give dig en lykkelig Alderdom. Det var deilig for mig at høre. Han har alt fra lille Dreng beskjeftiget sig meget med den treenige Gud.- De ere i dag reiste fra Paris til London og de komme troer han om en halv snes Dage hjem.

Han glæder sig meget over den store Venlighed som de nyde hos Pasteurs og Dubois.

Jeg sender dig mine bedste Ønsker, og Gud mine varmeste Bønner for Din Sjæls.

Din hengivne Grandmama.

Laura Jacobsen

20.6.1900
G. Carlsberg 20^{de}
1900

Kjære Helge:

Du hørte maaske jeg sagde til Edes i
Søndagraften da jeg boit, jeg skulde have
en Cigar skjönt det er imod mit Princip
at byde eder Cigaretter fori ere Studen-
ter. Lærnaa svarte Vagn meget rask, saa
saaer Du ikke Fornøielsen af, at give os
Cigaretter, thi Helge vil heller ikke være
Student. Jeg svarte ikke et Ord, thi jeg
blev som Lyrflagen ved at høre det. Gode
Dine og Dine Forældres Vegne. Det er jeg
vel ikke Din Menning, at lukke Dig inde
fra det gode Selskab, og ude fra jernstæn-
de dygtige Kammerater som har en ubestri-
kelig god Gudstidelse paa hvorandre.
Nulgaes Vagn og klager over at ingen har
Tid af hans Kammerater at spille eller tale med
ham, det kommer jo af at ~~han~~^{de} ikke har
Tid og Lyst til at drive som han gjør?

Næst Ikke kjøre Børn vil legge Eder
efter at høre, hvad det høres til for at blive
et fornuftigt velunderrettet Menneske,
hvortil ønsket er grundet paa Sandhed og
Tro, vil I snart ønske at Folk trokke
sig tilbage fra Eder, den flage Mennesker
som I kan have Nytte af at tale med som
kan betale og befrugte Eder's Tanker, thi
Smaaefole som kan beskæftiger sig med Skan-
dalhistorier og Kritik dem skal undgaa.
Men den Lyst til at høre, og vide, den kommer
ikke uden at I bede Gud hjælpe Eder dermed.
Arbeid, og bed, paa skal Dufaa,
Hvad Tak Din Tan Du kan attraa!
Saa siger Gud os i sit Ord, # 1
Den Lov er for den ganske Jord;
Men I maae bede Gud høre Eder's Bøn
op til sig, paa Eder's Bøn kan blive Guden
Ejode, thi ellers kan den ikke blive opfyldt,
og naar vore Bønner ikke blive opfyldte,
maa vi troe, det er fordi, det ikke har
voret Tro, og Varme, og Hjertelighed til Gode
hos os i Bønner, og den maae daglig

gjertager, thi ellers blive vi kun nogle ude,
holde, berøgnede, Menneſker. Som jeg ſkrev
denne sidste Linne kom et velſignet raſt
Brev til mig fra Din Fader, fuld af Tak for
hvad jeg i hans Barndom og Manddom har
voret for ham, han takker mig for alle de ubetis-
nelige Anker ſom jeg uogte de ham, og alle mine
gode Raad ſom jeg ^{indtraff} fik ham til at følge, og han
takker mig for min Hjertighed til hans Børn-
der altid ſtret sig paa en gavnlig Maade i
gode Raad og Tanker for Edet. Det er velſig-
net for en Moder at ſee ſa danne Brev og
Guldgive. Vilde og ſaa følge mine Raad og be-
gjunde mere at antrouge Edet for et kommende til at
endſe hvilke Sorgen vil gjøre os alle ſom elſke
Edet hvis I ikke ^{ſigtede} togge gode Vidnesbyrd for
Dagen at I ikke ere doone Dronge. Din Fa-
der beklager ſig ſiort fuld til mig, ~~at~~ at han er
ſaa bange for Eders Fremtid. Na mine hjore
Hjelpe, forſtaa em, at hvad jeg ſkriver heri dette
Brev ikke kommer af et vredt Sind, men af et
bedroved, thi jeg elſker gode Børn ſom jeg elſker
Eders Fader, da han reiste tog han mig i fine Arme
og jagetlyft. Jeg beder Gud daglig at han vil give
Dig en lykkelig Alderdom. Det var deilig

for mig at høre. Han har at fra lille
Dreng beskæftiget sig meget med den
treerige Gud. — De ere idag reiste
fra Paris til London og de kunne troes
kan om en halv fjerde Dage hjem. Han
glædet sig meget over den store Venlighed
som de døde hos Raffesss og Dubois.
Jeg sender Dig mine bedste Hilsener og Gud
mine varmeste Bønner for Din Sjæl.
Den hengivne Grandmama.

Laura Jacobsen

135/1084